

<i>Príhovor</i>	3
<i>Sväté Písmo</i>	4
<i>Oplatí sa byť pravoslávny?</i>	7
<i>Manželstvo alebo monastier?</i>	9
<i>Archomandrita Andrej</i>	11
<i>Detská stránka</i>	14
<i>Rozprávanie starčeka</i>	18
<i>Duchovná abeceda</i>	19
<i>Večnosť</i>	20
<i>Čo internet dal</i>	21
<i>Zo života PKS</i>	22
<i>Zo života BPM</i>	23
<i>Pozvánky</i>	25
<i>Gratulácia</i>	26
<i>Psaltyr</i>	27
<i>Pozvánka</i>	30
<i>Pozvánka</i>	31

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili.“
Mt 25, 40**



*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XXI/2016*

šéfredaktor: Maroš Hopta
technický redaktor: Mgr. Marcela
Hviždáková
korektúra: prot. Peter Kormaník
pokladník: Daniel Havaj
obálka: Jana Cichá
distribúcia: Milan Petrisko

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS*

e-mail: istina12@gmail.com

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením
Jeho Vysokopreoslávosti Rastislava,
arcibiskupa prešovského,
metropolitu českých krajín a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok + poštovné 11 €

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8
080 01 Prešov,
prípadne na účet Istiny:
4008409298/7500.*

*Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.
Nevyžiadané rukopisy nevra-
ciame.*

ISSN 1335-6739

Číslo indexu: EV 3633/09

bpm.orthodox.sk

Spasi Vas Hospodi!

Obálka:

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

val mladým Christom, no dokonca túžil pred smrťou uvidieť Božieho Syna.

Drahí čitatelia!

V rukách držíte februárové číslo nášho mládežníckeho časopisu Istina. Ako istotne všetci dobre vieme, v mesiaci február oslavujeme nádherný sviatok „Sritenija Hospodňa“ alebo ak chcete sviatok Stretnutia Pána so Simeonom. Každý z nás určite pozná podstatu toho sviatku, veď si ho koniec koncov pripomíname na každodennej večerní spievaním hymnus „Nyňi otpuščaješ...“

Dnes by som však chcel upriamiť pozornosť na tento sviatok z jemne iného pohľadu. Oslavovaním tohto sviatku si pripomíname udalosť, kedy Isus Christos prichádza k pravednému starcovi Simeonovi, ktorý po slovách, že neusne, dokiaľ neuvidí Christa, prijíma malého Christa s otvorenou náručou a hovorí, že môže pokojne fyzicky odísť z tohto sveta, o čom hovorí aj spomínaný hymnus.

A práve v tomto vidíme nádhernú udalosť, respektíve akýsi dôvod k tomu, prečo je tento sviatok súčasne považovaný za celosvetový deň Bratstva pravoslávnej mládeže – SYNDESMOS, na čo sa však mnohokrát zabúda. Už v podstate tohto sviatku vidíme, ako dochádza k stretnutiu dvoch generácií. Malý Christos a stariec Simeon. Už v tomto názname nachádzame jasný odkaz toho, ako by mali tieto dve generácie spolu nažívať. Vidíme obrovskú pokoru starca Simeona, ktorý neopovrho-

Je to však skutočne takto aj v dnešnej spoločnosti? Prechováva-me k sebe úctu, jedna generácia voči druhej navzájom? Mnohokrát sa stretávame s názorom, že dnešná spoločnosť, najmä mladí ľudia sú arogantní, drzí, neúctiví a nedokážu mať rešpekt ani pred sebou. Zamyslíme sa však, prosím, nad tým, ako sa správa staršia generácia k mladým ľuďom. Samozrejme, ak hodnotíme situáciu z globálneho charakteru, nachádzame mnoho odlišností medzi týmito generáciami, ktoré spôsobil najmä prudký rozmach slobodného života. Týmto však nechcem znevažovať slobodu ako takú. Jednoducho došlo dôsledkom rôznych vplyvov k obrovským zmenám, ktorým sa mladí ľudia prispôbili veľmi flexibilne a staršia generácia ich jednoducho neprijala za svoje, pretože je postavená na určitých hodnotách.

Nie je vhodné vyhovárať sa na „dobu“, pretože ak sa pozrieme na dejinné putovanie Cirkvi, žiadna doba nebola priaznivá. Avšak, skúsme si vo svojom vnútri položiť otázku, či by viac tolerancie, pocho-penia a ústretovosti neprinieslo viac pokoja do spoločnosti a jedno-značne by sme tak mohli vytvárať priestor pre vysvetľovanie toho, prečo sú tie – ktoré vplyvy zlé a ktoré majú úžitok.

Jedine takýmto spôsobom sa nám podarí vybudovať správny základ u mladých ľudí, ktorí nebudú považovať Cirkev za čosi zastaralé a nmoderné, ale uvedomia si dôležitosť patriť do Cirkvi, pretože jedine touto cestou nájdú spásu, ktorá by mala byť jediným cieľom každého kresťana.

Maroš Hopta
Poverený vedením časopisu Istina

Sväté Písmo

*Vyslobod' moju dušu, zachráň ma
pre svoje milosrdenstvo (7. časť)*

Ako tretí dôvod, prečo by Boh mal byť milosrdný a zmiľovať sa nad hriešnym človekom, Dávid vidí v Božej sláve a oslave Jeho dobrotivosti. Ak by Boh človeka usvedčil vo svojej zúrivosti, nepochybne by tento človek zahynul – bol odsúdený na večnú smrť. A ako odsúdený už nemôže Boha chváliť, ani na Neho spomínať. Šiesty verš znie takto:

Ž 6, 6 – Іакоу нѣсть въ смѣртн помнїаїи тебѣ, во іаѣ же ктѣ ѡповѣстїа тебѣ; – Lebo v smrti nik na Teba nespomína, v pekle kto sa Ti vyzná? – Smrťou tu prorok nazýva hriech, pretože hriech je počiatkom smrti. Prv sa vo svete objavil hriech a za ním sa objavila smrť ako jeho dôsledok. A tak ten, kto hreší, nemyslí na Boha, pretože je akoby opitý a oslepený hriechom. Prorok tu smrťou nazýva aj čas konca života, keď človek spolu so svojím životom stráca aj možnosť pamätania na Boha, prizývania Ho sebe na pomoc, pretože v dobe smrti a po smrti je už volanie o pomoc k Bohu zbytočné.

Pamätanie na Boha označuje aktívny život s Bohom, prijatie Jeho prikázaní, ktoré je potrebné naplňovať; sláviť Boha znamená nielen skladať na Jeho počesť hymny, no presláviť Ho svojimi vlastnými skutkami.

V pekle – podsvetí – niečo poká-
nia. Ak sa telo poddá hriešnemu
spôsobu života, hovorí svätý Vasilij
Veľký (О Святом Духе; XVII, 40),
poddá sa mu celé. Ak duša nasle-
duje telo, nepoddá sa hriechu len jej
časť, no celá. Hoci Svätý Duch nemá
spoločenstvo s hriešnikmi, predsa
len istým spôsobom prebýva s tými,
ktorí zneuctili Jeho blahodať. Člo-
vek vtedy nestráca Ducha, pretože
Svätý Duch očakáva jeho záchranu
po tom, čo sa obráti na cestu poká-
nia. No tento návrat je možný len
vtedy, keď sú duša a telo spojené, t.j.
keď človek žije. Potom už niet toho,
kto by sa po smrti vyznal, kto by si
potom na Boha spomenul, pretože
tu už niet pomoci Svätého Ducha.

Aj svätý Gregor Bohoslov
zmýšľa o týchto Dávidových slo-
vách podobne, keď hovorí, že len
živí ľudia môžu myslieť na Boha,
no tí, čo už odtiaľto odišli, pre tých
už niet času na nápravu a vyznanie
hriechov. Boh pre človeka ohraničil

čas na činnosť pozemským životom, pre onen svet už vymedzil len overenie vykonaného (Слобо 15, VII.). Tu stačí pripomenúť boháča z Evanjelia, ktorý sa síce vyznal, no bolo to už neskoro (pozri Lk 16, 23–25).

Blažený Theodorit pripomína, že Dávid prosí urobiť ho hodným liečby v tomto živote. Vie, že tým, čo odišli z tohto života s jazvami, už nebude daná žiadna liečba, pretože pre nich už liek pokánia nemá miesto (význam). Dávid akoby sa bál, že Božie milosrdenstvo môže predbehnúť jeho vlastná smrť.

Podobné slová ako kráľ Dávid vyriekol aj kráľ Ezekiel a sú zapísané v Knihe proroka Izaiáša: „Tí, ktorí sú v pekle, Ťa nechvália, ani mŕtvi Ťa neoslavia“ (Iz 38, 18). Tento verš je potrebné vzťahovať viac na večnú smrť a na ľudí odsúdených na peklo, ako len na fyzickú smrť. Hoci sa kráľ Ezekiel bál telesnej smrti, no rovnako sa bál aj večnej smrti (odsúdenia k večným mukám) – preto zaspieval pieseň ako vďačnosť Bohu. Z následného daru telesného zdravia ako zo znamenia Božej priazne pochopil, že mu boli odpustené hriechy a bol pozbavený nebezpečenstva ohnivého pekla. Preto vyslovil aj tieto slová: „Ty si pozbavil (vyslobodil) moju dušu, aby nezahynula a zahodil si za mňa všetky moje hriechy: tí, ktorí sú v pekle, Ťa nechvália, ani mŕtvi (teda odsúdení na ohnivé peklo) Ťa neoslavia, tí, ktorí sú v pekle, nemajú nádej na Tvoju milosť.“

Ak by sme slová Dávida aj Ezekielu vzťahovali iba na telesnú smrť, tak by dôvody proroka nemali veľký význam, naopak, vyslovuje opačný názor: telesne mŕtvi ľudia, ktorí ležia v hroboch, hoci telom už Boha nechvália (je to nemožné), no ich duše, žijúce večne, Ho chváliť môžu. Ich telá, ležiace v hroboch, očakávajú Božiu spravodlivosť, t.j. naplnenie prísľubu vzkriesenia. Len tí ľudia, ktorí boli odsúdení na večné prebývanie v pekle, tí neočakávajú Božiu spravodlivosť a nevyznávajú (nespomínajú na) Boha, ani Ho nechvália a nikdy chváliť nebudú. Takto výraz peklo nie je možné vysvetľovať ako len hrob, v ktorom ležia telá zosnulých.

„Peklo“ – ad, podsvetie, šeol, temné miesto. Keď žalmisti hovoria o stave hriešnikov v záhrobnom živote, hovoria o ich umiestnení v podsvetí. Nehovoria o konkrétnom prejave či spôsobe ich prebývania, zdôrazňujú najmä stav hriešnikov v podsvetí ako protiklad údely spravodlivých. Situovanie podsvetia sa žalmistami dáva do hĺbín zeme (Ž 62, 10; Ž 87, 4–9). Toto miesto je podľa nich od Boha vzdialené a akoby Ním zabudnuté (Ž 87, 6. 13), tam niet oslavovania Boha, dokonca ani vyznávania Jeho mena, spomínania na Jeho zázraky, chvály, ktorými žili a dýchali samotní žalmisti (Ž 87, 14; Ž 113, 26; por. Ž 145, 1). Hriešnici, nachádzajúci sa v ade, sú pozbavení svetla, šťastia aj blaženosti – údely spravodlivých, prebývajú vo večnej nepriehľadnej a hlbokjej tme

(Ž 87, 13; 142, 3). Žalmisti mali hlbokú vieru, vieru prenikajúcu celú ich prirodzenosť. Ich viera ich viedla k živému a neustálemu religióznemu spoločenstvu s Bohom a tá istá viera ich bez pochybností priviedla k myšlienke, že ani po svojej smrti nestratia toto živé spoločenstvo so svojím Hospodinom. Žalmisti nepochybne verili, že neumrú (večnou smrťou ako hriešnici), no budú žiť a oslavovať Hospodinove skutky (Ž 117, 17), že sa budú opájať krásou Božej tváre a Jeho slávou (Ž 16, 15), a ak aj sa ich telo obráti na prach, tak ich duša nezostane v podsveť, kde už niet vyznania a vnímania Boha tvárou v tvár (Ž 87, 11). Žalmisti veria, že Hospodinovi sú ich modlitby a slávoslová príjemné natoľko, že ich zachráni pred smrťou, aby o ne neprišiel, pretože mŕtvi Boha vyznávať nemôžu (Ž 29, 10; Ž 117, 17–18). Učenie o tom, že v podsveť nieto vzyvania Boha, nestretávame u iných starozákonných pisateľov, len v Knihe žalmov.

Použitá literatúra:

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ГРИГОРИЙ БОГОСЛОВ, св.: Творения в 2 томах. Т. 1. Полное

собрание творений святых отцов Церкви и церковных писателей в русском переводе (Т. 1.). Москва 2007. ISBN 978-5-91362-007-1.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения. Т. 1. Полное собрание творений святых отцов Церкви и церковных писателей в русском переводе (Т. 3.). Москва 2008. ISBN 978-5-91362-053-8.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-

0120-8.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.



Protodiakon Ján Husár

Oplatiť sa byť pravoslávny?

Kontroverzná otázka hneď na úvod. Avšak táto možno nezvyčajná otázka pre nás často rezonuje medzi mladými ľuďmi. Čo je však smutné, táto otázka sa čoraz častejšie používa aj medzi staršími ľuďmi, ktorí ju zvyčajne používajú na svoju obranu, aby sa ohradili voči pravoslávii a náboženstvu ako takému. Samozrejme, že tento problém nezaznamenávame len medzi pravoslávnym veriacim národom, ale aj v iných náboženstvách.

Poľutovaniahodné konštatovanie tohto faktu nás núti zamyslieť sa nad tým, čo núti týchto ľudí vyslovovať takéto výroky. Musíme sa však aj zamyslieť nad tým, ako má mladý človek vnímať náboženstvo a pravoslávie ako také, keď jeho rodičia, popri prípade starí

rodičia neustále používajú takéto výroky a dávajú tak nie veľmi dobrý príklad svojim potomkom. Tento fenomén tzv. „modernej doby“, ktorá ovplyvňuje zmýšľanie každej generácie, výrazným spôsobom mení myslenie ľudí. Silná individualizácia spoločnosti, ktorá spôsobila celkový obrat myslenia človeka, ho núti myslieť viac na seba než na spoločenstvo ľudí, v ktorom by sa mohol nachádzať a byť prospešný.

Dnešní mladí ľudia nepotrebujú obrovské kázne o tom, ako by mali žiť, prečo takto nežijú, čo by mali robiť atď. Moderný mladý človek ovplyvňovaný zo všetkých strán musí byť jednoznačne predmetom záujmu Cirkvi, pretože si musíme uvedomiť, že mladí ľudia sú tými, ktorí v budúcnosti budú budovať Cirkev ďalej. Avšak,



mnohokrát sme svedkami toho, že mladí ľudia nie sú vôbec angažovaní v živote Cirkvi, pretože to ani sami nevyhľadávajú.

Takto v živote mimo Cirkvi len ťažko pristupujú k tomu, čo im pravoslávie môže skutočne ponúknuť. Samozrejme, že prilákať mladých ľudí do Cirkvi nie je možné pod rúskom aktivít, ktoré by sa priečili samotnej podstate toho, prečo by v Cirkvi mali byť. Cirkev si aj uvedomuje to, že má nevyhnutnú potrebu vychovávať ľudí k „svätosti“, čo sa aj ukazuje ako jedna z jej najdôležitejších úloh. My však, samozrejme, tiež svojím životom musíme ukázať a dosiahnuť, aby sa mladí ľudia sami začali zaujímať o náboženský život.

Pravoslávie je nevyčerateľná studňa, z ktorej môže mladý človek čerpať. V tejto oblasti preto nemá úvodná otázka žiaden zmysel. Áno, uvedomujeme si, že život človeka v dnešnej dobe nie je ľahký. Avšak máme za to, že aj v dnešnej

dobe si mladý človek môže nájsť svoje uplatnenie v Cirkvi napriek všetkým neudhom, ktoré ho od tohto konania odhovárajú. Pravoslávie mu môže poskytnúť obrovskú pomoc pri putovaní životom, ktorá mu bude nie na odsúdenie, ale jednoznačne na úžitok.

Použitá literatúra:

KORMANÍK, Peter, 2009. Pravoslávne dušpastierstvo II. Gorlice: ELPIS, ISBN 978 – 83 – 928613 – 9 – 3.

KUZYŠIN, Bohuslav, 2009. Vybrané kapitoly z katechetiky. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove. ISBN 978 – 80 – 8068 – 989 – 6.

DESNICKIJ, Andrej, 2015 Если мы хотим увидеть молодёжь в Церкви – нам нужно подвинуться. [cit. 2016-10-02]. Dostupné z: <http://www.pravmir.ru/esli-mi-hotim-uvidet-molodejv-tserkvi/>

Maroš Hopta



Uvažovali ste nad profi-rodíčovstvom a nemáte na to vytvorené podmienky? Radi Vám s tým pomôžeme!

Prihláste sa na: voistinuvoskres@gmail.com a opíšte svoje predstavy.

Manželstvo alebo monastier?

V cirkevnom spoločenstve je rozšírený názor, že pravosláv-
nemu človeku sú dané len dve
cesty k spásu, t.j. manželstvo, ale-
bo monastier. No dnes je stále viac
ľudí vo svete samých, pričom sú
za taký spôsob života odsudzova-
ní ako egoisti. Existuje stredná ces-
ta pre kresťana? O tom rozmýšľa
protojerej Maksim Pervozvanskyj,
hlavný redaktor časopisu Nasled-
nik.

Spoznaj svoje srdce a Božiu
vôľu.

Je potrebné si uvedomiť, že
život sa rôzne strieda. Dnes je
takýto, zajtra trochu inakší, pozaj-
tra je úplne iný. V takomto plynutí
života je potrebné vedieť, po prvé,
stav nášho srdca, k čomu ho
tiahne, k čomu je priviazan-
é. Tu je potrebné rozlišovať
iba také chvíľkové rozptý-
lenie od neustáleho vážne-
ho smerovania nášho srdca.
Napríklad, ak som vždy cítil,
že ma láka mníšsky život a
zrazu som sa zaľúbil, zna-
mená to, že sa mám oženiť?
Vôbec nie, to znamená, že
musím počkať, kedy oslabne
moja zaľúbenosť, či skutočne
si chcem založiť rodinu, mať
deti a pod.

Takisto, ak som stále chcel
mať rodinu a cítil som, že to
je to pravé, a potom som zra-

zu stretol starca alebo som
navštívil monastier, ktorý
ma zaujal, znamená to, že
sa mám stať mníchom? Nie. Musí-
me oddeliť našu podstatu srdca od
akýchsi silných, no dočasne emo-
cionálnych skokov nálady. Nie
vždy je to jednoduché spraviť, ale
dajme pozor, aby sme nespravili
chybu.

A po druhé je potrebné sa snažiť
porozumieť tomu, čo od nás oča-
káva Hospodin, k čomu nás volá.
Všetci chceme žiť, no Hospodin
nás môže zavolať k sebe. Tak i tu,
môžeme chcieť jedno, no Hospo-
din nás zjavným spôsobom volá
k niečomu inému. Samozrejme,
niekedy je to veľmi náročné roz-
poznať.



Niekedy bývajú akési náznaky, kedy nám Hospodin cez stretnutia, udalosti, dokonca cez zjavné zázraky či niekoho slová ukazuje svoju vôľu. A inokedy zase poznáme Božiu vôľu cez hlas nášho srdca, ako je povedané: „Dast ti Hospod' po serdcu tvojemu i vesovit tvoj ispolnit.“ Ak chceš mať rodinu, tak Hospodin ti tú rodinu aj dá.

Chcem sa vydať, ale za koho?

Čím som starší, tým viac som presvedčený o tom, že tí ľudia, ktorí sa sťažujú, že tak silno sa chceli oženiť či vydať, no Hospodin to nedal, to v skutočnosti až tak nechceli, alebo chceli po svojom. Slová hovorili jedno, no srdce niečo iné. Žijeme určitým spôsobom, rozhodujeme o tom, kedy sa chceme ženiť či vydávať. Preto, keď sa človek zasnúbi, ako je to zvykom, nemá už problém nájsť si človeka, aby si založil rodinu. No často ľudia, ktorí vravia: „Chcem sa vydať“ v skutočnosti majú v reálnom živote iné starosti. Môže to byť štúdium, kariéra, nejaké rodinné ťažkosti a ďalšia masa vecí, ktoré pohlcujú ozajstný záujem a energiu.

Alebo človek zaujíma taký postoj: „Áno, chcem sa vydať, ale nemám za koho!“ Toto je taktiež vnútorná pozícia, akási pripravenosť zavčas odmietnuť ľubovoľný návrh – alebo je kôň nedostatočne biely, alebo princ je nedostatočne

pekný, alebo zbroj nie je dostatočne vyčistený. Ako je dobre známe, kto chce, ten hľadá možnosť a kto nie, hľadá zámienku.

To isté sa týka aj mníšstva. Môžeme rozmýšľať o tom, že teraz nie sú normálne monastiere, nie sú ozajstní duchovníci a nevieme, ako sa spasiť. A v skutočnosti nájdeme aj normálne monastiere, aj duchovníkov a aj cestu k spásu. No po páde človeka do hriechu sme všetci v duchovnom zmysle invalidi. Máme spútané myšlienky, city, nemáme jasné želania, trvalé zameranie atď. Nedo-kážeme sa vyznať v sebe samých, ani vo svete, ostáva len predkladať požiadavky.

Samozrejme, je nesprávne a v žiadnom prípade sa netreba ženiť, ak si to nepraješ, ak nie je láska, ak nie je želanie založiť si rodinu, rodiť deti, spraviť šťastnou svoju polovičku, postaviť dom, vychovávať, učiť... Samozrejme, netreba ísť do monastiera, ak sa nechceš stať mníchom, ak tvoje srdce nehorí túžbou po službe, k poslušnosti, k modlitbe. Človeku je veľmi ťažké sa vyznať v sebe a v Božej vôli. A ak sa mu to nedarí, vtedy sa ani nežení ani nejde do monastiera a často ani nevie, čo v živote chce.

(Pokračovanie v ďalšom čísle)

Pripravil Ľuboš Savčák

Archimandrita Andrej

začínající důstojník přidě-
len do 15. záložního bata-

Otec archimandrita Andrej (Kolomacký) — voják, misionář a budovatel chrámů

Věnováno 120. výročí narození

Dne 8. února Léta Páně 2016 uplyne 120 let, co se narodil tento mimořádný muž – otec Andrej, vlastním jménem až do přijetí mnišství dne 30.11.1945 Vsevolod Kolomacký, jehož životní pouť je vskutku unikátní a zasluhuje mimořádné pozornosti.

Tento slavný a mimořádně pracovitý člověk se narodil v roce 1896 v obci Saražinci v Kyjevské gubernii, v rodině místního žalmisty Vladimíra a jeho manželky Serafimy (rozené Bohorodické). Studoval nejprve v církevní škole a potom v Kyjevsko-Podolském duchovním učilišti, ale dar lásky k Bohu k vroucné modlitbě mu byl dán od útlého dětství.

Vsevolod Kolomacký byl přijat na Kyjevský teologický seminář, ale v souvislosti s vypuknutím světové války jako dobrovolník vstoupil do České (Kyjevské) družiny, která se později stala základem Československé armády. Již během prvních dnů působení 3. roty České družiny na frontě se ukázalo, že Kolomacký je velmi schopný průzkumník. V srpnu 1915 byl odeslán na Kyjevskou vojenskou školu, po jejímž absolvování byl sice jako

lionu ve Vinnici, ale ihned žádal o přeložení k činné armádě. Dne 4. června 1916 nastoupil k 5. rotě 127. Putivlského pluku, v jehož řadách bojoval jako velitel pěšího průzkumu až do konce roku 1917, kdy byl po zranění odvezen zpět do Kyjeva. V té době měl 21-letý Vsevolod hodnost poručíka, 4x byl raněn a šestkrát byl vyznamenán, mimo jiné řády sv. Stanislava a sv. Anny 3. a 2. stupně, což byly zlaté nebo bohatě pozlacené řády a dvěma záslužnými kříži sv. Jiřího. Dlužno podotknout, že Vsevolod Kolomacký vnímal válku hlavně jako nastolení pravdy a obranu pravoslavných zemí i věřících lidí, jako sebeobětování, tak to alespoň napsal ve svých vzpomínkách.

V roce 1918 vstoupil Vsevolod Kolomacký do řad Bílé armády, aby odhodlaně bojoval proti bolševickým, jak se tehdy říkalo bohoborským, rozuměj bezbožným jednotkám. Za celé období Občanské války v Rusku až do října 1921 byl ještě čtyřikrát raněn a velel 1. pěšímu pluku, nesoucímu jméno generála Markova, byl vyznamenán bělogvardějským řádem sv. Mikuláše 2. třídy (pozn. autora: není bez zajímavosti, že tímto řádem bylo celkově vyznamenáno pouze 337 osob). V hodnosti podplukovníka, kterou získal ještě v září 1920, zůstal Vsevolod Kolomacký příslušníkem Bílé armády až do

úplného konce a po porážce bílého hnutí spolu s jinými odplul na lodi na poloostrov Gallipoli v Turecku a poté odjel do Rumunska, odkud se pak dostal do Československa.

Jako voják České družiny obdržel za zásluhy pro republiku čsl. státní občanství a k tomu de facto automaticky tři vojenské metály. Na návrh ministerstva národní obrany a po absolvování požadovaných zkoušek nastoupil v roce 1921 do činné služby u 19. pěšího pluku v Mukačevu.

Je nutno zmínit, že během služby v Bílé armádě se podplukovník Kolomacký velmi sblížil s biskupem Veniaminem (Fedčenko), který byl na osobní žádost generála Petra Wrangela nejvyšším představeným armádních kaplanů u tzv. Zbrojních sil Jihu Ruska. Právě biskup Veniamin byl duchovním mentorem mladého důstojníka, který mu po válce několikrát psal a věnoval mu bohoslužebné knihy tzv. služebník, trebník a časoslov, aby mu tím jemně naznačil, že kněžství je tím směrem, kterým by se měl v životě ubírat.

V dubnu 1923 Vsevolod absolvoval navazující důstojnický kurz v Košicích a otevřela se pro něj slibná vojenská kariéra, jaká po právu patřila vyznamenanému českému legionáři, čerstvému absolventovi důstojnické školy v hodnosti nadporučíka. Ovšem ve stejné době se přes Německo do země dostává jeho snoubenka

Jelisaveta Vlasenko, se kterou se Vsevolod seznámil v roce 1917 v Kyjevě, když se tam zotavoval z jednoho ze svých zranění. Už skoro ani nedoufali, že se znovu uvidí, a přece se zázračným způsobem a za podpory pracovníků Červeného kříže opět setkali. Vsevolod se vroucně modlil za tuto událost a dokonce si dal slib, že pokud se se svou snoubenkou znovu setkají, zanechá vojenské kariéry a přijme kněžské svěcení. Sloužení Bohu rozhodně více naplňovalo tohoto obětavého a laskavého člověka. Je nutno zmínit, že podle dochovaných svědectví jeho spolubojovníků, otec Vsevolod nezabýjel lidi ani za války, byl vynikající průzkumník a pokud bylo třeba, tak zajal nepřátelského vojáka živého a odvedl ho přes frontovou linii, aby ho jeho velitelé mohli vyslechnout v zázemí. Nebylo nutno zbytečně prolévat lidskou krev.

Vsevolod dobře chápal, že všichni členové Církve jako Ježíšova těla jsou povoláni k misionářské činnosti a apoštolské službě, a to každý podle svých schopností. A věděl i to, že on sám zatím neučinil nic, aby využil pro Boží dílo svých vlastních schopností.

Podivuhodné cesty Páně ho ve stejnou dobu zavedly do Mukačeva i k vladykovi Veniaminovi, který byl právě pověřen duchovní správou Karpatoruské pravoslavné církve a jmenován biskupem Mukačevským.

— Tak už jsi připraven? — zněla první vладыkova otázka.

— Jsem! — odpověděl bez zaváhání Vsevolod.

Jelisaveta toto rozhodnutí schválila a byla ochotná se ujmout role matušky a opory pro mladého kněze. Další události se odehrávaly v rychlém sledu. Ještě týž den Vsevolod předkládá žádost o propuštění z vojenské služby. V květnu 1923 se Vsevolod a Jelisaveta v Praze vzali. 14. ledna 1924 vладыka Veniamin vysvětil Vsevoloda na diákona a již 15. ledna 1924 na svátek ctihodného Serafima Sarovského – na kněze.

V té době samotné rozhodnutí zřící se vojenské kariéry se zaručeným příjmem a stát se pravoslavným knězem, který od státu nedostává žádnou hmotnou podporu, natož tak mzdu, bylo vskutku hrdinstvím. Byl to obětavý a smělý čin.

Povahově byl otec Vsevolod člověkem společenským a měl schopnost vést lidi. Na Podkarpatské Rusi bylo v té době většinovou konfesí řecko-katolické vyznání, které nevytvářelo zrovna přátelské prostředí pro pravoslaví, ale mladý kněz se nezalekl těžkostí a promlouval k lidem, přesvědčoval je a nakonec i získával nové pravoslavné věřící. Jeho oblíbenost den ode dne stoupala, nicméně byla to jen část jeho misionářské činnosti. Zaujal ho nápad stavět chrám. Úplně první dřevěný chrám vysta-

věl v obci Russkoje u Mukačeva v roce 1926 a o rok později následoval již první zděný chrám v obci Rakošino.

Architekt Nikolaj Paškovský, od kterého se Vsevolod Kolomacký učil stavebnímu umění, byl autorem projektu tohoto chrámu. U všech prací od základů až po chrámové malby byl mladý kněz po boku řemeslníků a proto rychle získával praktické zkušenosti. Jeho nasazení a pracovitost byly extrémní, byl schopen pracovat 16 hodin denně a stranou nechával úplně vše: svoje osobní zájmy, rodinu i manželku, která stále častěji bývala nemocná.

Za její uzdravení se modlila celá vznikající církevní obec a zdálo se, jejich modlitby jsou vyslyšeny a i díky častému svatému přijímání bude matuška konečně zdravotně v pořádku. Nadšení a elán z bohu libé práce najednou zastínila náhlá katastrofa. Uzdravující se po těžké meningitidě manželka otce Vsevoloda znovu onemocněla a krátce na to 6. prosince 1927 zemřela v Mukačevské nemocnici. Manželé měli dvě děti, z toho dcera Klavdije zemřela jako miminko a nyní s otcem zůstal pouze syn Daniel. Manželku otec Vsevolod nechal pohřbít vedle dcerky na pozemku Rakošinského chrámu.

(Pokračovanie)

Pripravil protojerej Oleg Machněv



PROPOZÍCIE

literárnej súťaže pre
žiacov základných a
stredných škôl pravo-
slávneho vierovyznania

Úrad Metropolitnej rady Pravoslávnej cirkvi na Slovensku, v spolupráci s Úradmi Eparchiálnych rád Pravoslávnej cirkvi v Prešove a v Michalovciach, vyhlasuje v šk. roku 2015/2016 literárnu súťaž pre žiakov základných a stredných škôl pravoslávneho vierovyznania na tému: „*Modlitba*“.

Úloha: vymyslieť a napísať vlastnú modlitbu (formou listu, poézie ...)

Cieľ súťaže:

* vnímať modlitbu ako osobný rozhovor s Bohom,

* uvedomiť si, že modlitbou nie je len „*Ótče náš*“ alebo „*Bohoródice Dívó*“, ale každá osobná prosba či poďakovanie, vysielané k Bohu, a tým podporiť častejšiu spontánnu komunikáciu s naším Stvoriteľom.

Kategórie: Súťaž je určená žiakom 2. - 9. ročníka ZŠ a žiakom 1. - 2. ročníka SŠ. (Žiaci 1. ročníka ZŠ sa môžu zapojiť do súťaže výtvarnými prácami s danou témou.) Práce budú hodnotené pre každý ročník zvlášť.

Rozsah práce: max. 1 str. A4

Priebeh súťaže:

1. Triedne a školské kolá: organizujú učitelia náboženskej výchovy. Najkrajšie práce odošlú doporučené na adresu: Úrad Metropolitnej rady Pravoslávnej cirkvi, Bayerova 8, 080 01 Prešov

najneskôr do 31. 3. 2016. Práce treba označiť: meno a priezvisko, škola, ročník.

2. Metropolitné kolo: organizuje Odbor školstva a mládeže Úradu MRPC. Literárne práce ohodnotí odborná porota s udelením vecných cien do konca apríla 2016.

Literárna súťaž je organizovaná s požehnaním vladyku Rastislava, arcibiskupa prešovského, metropolitu českých krajín a Slovenska a vladyku Juraja, arcibiskupa michalovsko-košického.

V Prešove 29. januára 2016

Mgr. Tatiana Kerekaničová, PhD.
tajomníčka pre školstvo a mládež
MRPC na Slovensku

Sv. Serafím Sarovský. 2. časť

Po  rokoch poslušanija prijíma poslušník

Prochor postrih a nové meno, Serafím. Po krátkom

čase je vysvätený za a po 7. rokoch



diakonskej služby prijíma kňazské svätenie. Po 16. rokoch kláštorného života prijíma pustovnícke povolanie. S dovolením predstaveného odchádza

asi 5 km do



a začína tam žiť ďalších

16 rokov ako pustovník. V tejto pustine sa Serafím necháva formovať Božím slovom, ktoré sa učí naspamäť. Každý pondelok číta Evanjelium podľa Matúša, každý utorok podľa Marka, v stredu podľa Lukáša, vo štvrtok

podľa Jána, v piatok Skutky apoštolov, a v sobotu apoštolské listy. Takto sa necháva úplne preniknúť Božím slovom.



Jeho fyzická práca je rozdelená medzi kácanie

a pestovanie



v malej záhradke.

Rozpráva sa s divokými zvieratami, ktoré k nemu pokojne prichádzajú.



Mnohí ľudia ho videli v spoločnosti



a l e b o



, s ktorými sa

delil o svoj pokrm, a ten sa zázračne rozmnožoval.

Pomôcky:



Had

diakon

vlk

medveď

strom



zelenina



les



Keď sa deti vzdialili, starček začal rodičom rozprávať príbeh.

„Bola doba, kedy kresťania platili za modlitbu a vieru krvou. Pohania nerozumeli tejto novej sekte, báli sa jej, vymýšľali si o nej rôzne nezmysly. Najväčší údiv u pohanov spôsobovalo to, že kresťania sa báli vykonať hriech, aj keď im za to hrozilo mučenie. Tak veľmi sa báli smilstva či krádeže, ako sa máloktorý zlodej bojí odseknutia obidvoch rúk. Zo začiatku ich to jednoducho udivovalo. Potom si pohania vyvodili vlastné závery. Ad leonem - k levom, kričali zo začiatku. Ad lenonem - do nevestinca, začali kričať, keď zistili, že sa kresťania viac boja hriechu ako smrti.

Rímske impérium bolo veľké. Aby sa ľahšie spravovalo, rozdelili ho na dve časti. Centrum východnej časti bolo v meste Nikomídia. Medzi kresťanmi tohto mesta bolo dievča s menom Evfrasija. Pohania ju chceli potupiť za to, že odmietla slúžiť rímskym bohom a plánovali ju vydať vojakom na zneuctenie.

Dievčina bola múdra. Vedela, že každý vojak sa bojí smrti a nechce byť zranený. „Poď so mnou, - povedala vojakovi. Poznám bylinu, ktorá ochráni človeka pred akoukoľvek zbraňou. No odtrhnúť ju môže len panna. V rukách ženy bylina stráca svoju silu.“ Vojak súhlasil a spolu sa vydali do lesa. Evfra-

sija odtrhla z nejakej trávy, ktorá jej prišla pod ruky, pomädľila ju v rukách a priložila si trs ku krku. „Prever jej silu, - povedala vojakovi. Udríma po krku mečom z celej sily. Tak uvidíš, ako meč odskočí ako od kameňa.“

Vojak švihol mečom a hlava dievčiny sa skotúlala na zem....“

Rozhostilo sa ticho.

Potom sa ktosi nesmelo opýtal: „No a čo tým získala?“

„Odišla k Bohu nepoškvrnená“, povedal starček.

„Zomrela a ostala ležať bez hlavy!“, namietal ktosi z poslucháčov.

„Jej duša odišla k Bohu čistá“ - ozval sa detský hlas. Jedno z detí neodišlo, no skrylo sa medzi rodičmi a počúvalo rozhovor.

„Ej, ale hybaj odtiaľ!“ - skríkli na neho dospelí.

„Nevyháňajte ho“, zastal sa maličkého starčeka. „Pochybujete o tom, čo počujete, pretože ste mnoho stratili. No oni vedia, čo je pravda, a nasávajú ju ako vodu“.

Zuzana Petrovajová

Prevzaté z knihy: Протоиерей
Андрей Ткачев: Страна чудес

Duchovná abeceda archimandritu Efréma, igumena svätého a čestného monastiera Vatoped (Svätá hora Athos)

Oltár

Je naozaj veľkolepé, keď vchádzame do oltára, do Svätyně Svätých, na miesto, kde i samotní anjeli túžia vstúpiť alebo aspoň vzhliadať doň. Na tomto svätom mieste sa stávame prostredníkmi veľkej udalosti – Božskej Liturgie. Vtedy sme účastní na najväčšom skutku na svete – prinášaní nekrvavej obety.

Antichrist

Veľmi mnoho sa hovorí o posledných časoch a o konci sveta, a tiež priveľa o antichristovi. Mne sa nepáči, keď sa zbytočne rozpráva o antichristovi, vždy vravím: „Načo sa toľko venujeme antichristovi a nevenujeme sa Christovi?“ Áno, časy sú ťažké a „znamená doby“ je možno pozorovať a vieme o nich, no nehladiac na to všetko, my veríme v Christa a obracajme k Nemu náš pohľad, od Neho čakajme spásu. Myslím si, že vtedy budeme v bezpečí.

Čo vravíme každý deň? „Sámi sebé, i druh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím/ Seba samých, jeden druhého a celý svoj život Christu Bohu oddajme.“/ Je to veľký skutok, ak sa kresťan

celý oddá Bohu. Dnes všetci majú pocit nebezpečia, všetci sú nepokojní, všetci neustále čakajú, že sa stane čosi zlé. Ale veď neexistuje iba zlo i dobro je realnosťou. Jedna pani mi povedala: „Zakaždým, keď zazvoní telefón čakám zlé správy.“ No ja sa pýtam, vari existujú iba zlé správy? Toto je pokušenie, teda démon robí tak, aby nás uviedol do rozpakov.

Aketizmus

Každý z nás sa nachádza na tom mieste, kde ho chce mať Hospodin. Či sa podvizamos (žijeme) v jaskyniach, či žijeme cirkevným životom vo svete, alebo v monastieri. Hlavné je, aby sme žili podľa Božej vôle. A ak sa človek podľa svojich síl snaží o asketický život, Boh mu odkrýva cestu na získanie blahodäte.

Abort – potrat

Potraty dnes už nenazývajú potratmi, ale hovoria tomu „krajšie“- „prerušenie tehotenstva.“ Akoby sa hovorilo napríklad o prerušení dodávania elektrického prúdu. Toto strašne rozšírené zlo je nedobré i pre matku, ktorá sa stáva vrahom, i pre celú spoločnosť. Úžasné je hryzenie svedomia matky, ktorá vykonala potrat! Nerobte potraty! A ak ste to predsa len vykonali, kajajte sa a druhým hovorte, aby to nikdy nerobili.

Tí, ktorí plánujú mať deti, ale „neskôr, nie teraz,“ často nemôžu počať dieťa už vtedy, keď sa im zachce... Poznám mnoho manželských párov, čo vraveli, že prvých päť rokov deti nechcú a keď už neskôr zachceli mať deti – deti proste neprichádzali. Prichádzali ku mne, plakali, prosili o pomoc... Hľa, taký je výsledok!

Odpúšťa Boh potrat? Ako sa spasiť ženám, ktoré vykonali potrat?

Ak človek urobí chybu a potom činí pokánie, Boh neodvracia od kajúcnika svoju tvár. Boh je náš Otec. Ak by sme urobili hocičo, vari náš rodný otec sa od nás odvráti (zavrhne nás)?

Kniha: Alfavit duchovnyj archimandrita Jefrema, igumena Svjaščenoj i Čestnoj obitelji Vatoped. Moskva 2013.

Preklad: jerodiakon Alexander

Večnosť

Kedysi dávno žil jeden dobrý mních. Žil si pokojne, len sa bál večnosti. Prosil Boha, aby mu pomohol. „V Tvojej prítomnosti, Pane, môže byť človek dlho šťastný, ale čo ak sa po miliónoch rokov dostaví stará známa nuda?“ Jedného jarného dňa sa mních podľa svojho zvyku vybral do lesa na prechádzku. Vzduch bol svieži, ľahký, rozvoniavajúci rastlinami a kvetmi. Nad hlavou mu začal spievať slávik. Bol to taký čistý, harmonický a melodický spev, že mních okamžite zabudol na všetky svoje starosti. Nikdy nezažil nič také krásne. Počúval ako v extáze. V tom si spomenul, že je čas na modlitbu a ponáhlal sa naspäť do monastiera. Na vrátnici bol mních, ktorého nepoznal. Dokonca sa ho pýtal, čo si želá. Mrzuto povedal, že chce vôjsť, aby nezmeškal modlitbu. Vrátnik to nevedel pochopiť. Mních si žiadol zavolať igumena, ale ani igumena nespoznal a vtedy sa ho zmoc-

nil strach. Jachtavým hlasom opátovi povedal, že vyšiel z kláštora iba trochu sa prejsť a že sa na chvíľu započúval do slávičieho spevu a teraz sa ponáhľa, aby stihol popoludňajšiu modlitbu. Opát ho mlčky počúval. „Pred sto rokmi“, povedal nakoniec, „jeden mních tohto opátstva práve v tento deň a túto hodinu vyšiel z kláštora a nevrátil sa. Nikto ho viac nevidel.“ Vtedy mních pochopil, že Boh ho vypočul. Keď sa mu 100 rokov zdalo ako chvíľa extázy, v ktorej počúval nádherný spev slávika.

Večnosť bude iba chvíľou v extáze Boha.

Bruno Ferrero – Malé príbehy pre potešenie duše



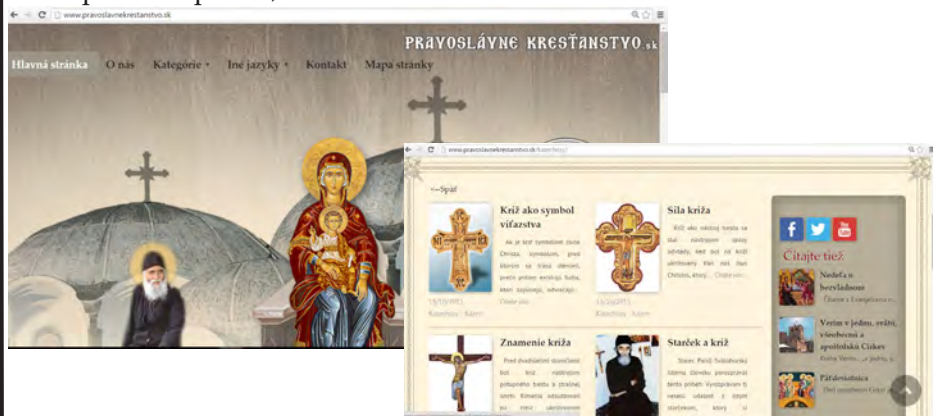
V tejto rubrike Vám sa snažíme približovať zaujímavosti zo sveta internetu. Keďže vieme, že moderná doba prináša so sebou mnoho technických vymožeností a mladí ľudia trávajú čoraz viac času na internete, v týchto článkoch Vám budeme ponúkať možnosť a návod na to, ako zmysluplne stráviť čas na internete. Myslíme si, že toto je dobrá forma rozvinutia spolupráce vo vzťahu mladých ľudí a modernej doby a taktiež je to dobrý návod na začatie využívania sociálno-komunikačných kanálov vo svoj prospech. Mapujeme najmä najnavštevovanejšie sociálne siete, portály s videami, ale taktiež rôzne diskusné fóra a stránky, na ktorých sa organizuje mládežnícky život. Svoje typy a námety nám, samozrejme, môžete posilať a tak nás obohatiť o svoje postrehy zo sveta internetu.

V tomto čísle sme sa Vám rozhodli priblížiť portál, tentokrát slo-

venského pôvodu. Portál pravoslávne kresťanstvo.

sk je internetová stránka, ktorá vynikajúcim spôsobom približuje dianie v pravoslávnom svete používateľovi internetu. Ako samy o sebe tvrdia tvorcovia stránky, k založeniu takéhoto portálu ich viedol záujem o spontánnu komunikáciu v duchu kresťanskej lásky, ktorá má za úlohu priblížiť Isusa Christa tým, ktorí ho túžia spoznať. Prednosťami stránky sú hodnotné články aktualizované takmer na každodennej báze a tiež fakt, že stránka je prekladaná do niekoľkých jazykov, čo umožňuje obrovské možnosti zoznámenia sa aj s inými pravoslávnymi národmi. Stačí si len vybrať z obrovského množstva článkov a oboznamovať sa s novými informáciami o pravosláví.

Pripravil Maroš Hopta



Zádušná liturgia

Dňa 30.1.2016 sme na Pravo-
slávnom kňazskom seminári PU v



Prešove spoločne slúžili liturgiu, pri ktorej sme si pripomenuli rok od zosnutie matušky Nadeždy Gerkovej, manželky rektora nášho seminára o. Milana Gerku. Na liturgii sa zúčastnili bohoslovci a taktiež množstvo veriacich, ktorí



si prišli uctiť pamiatku matušky Nadeždy Gerkovej, ktorá neustále prichádzala do chrámu na kňazs-

kom seminári, pokiaľ jej to sily dovoľovali. Preto aj my seminaristi vyprosujeme u Hospoda Boha nebeské Kráľovstvo pre dušu zosnulej matušky. Večná jej pamiatka!

Bohoslovci v Mníchove

V minulom roku sa bohoslovci PKS PU Milan Petrisko, Ľuboš Savčák a Maroš Hopta rozhodli



stráviť niekoľko dní v monastieri sv. Jóna Počajevského v Mníchove, v Nemeckej spolkovej republike. Počas krátkeho pobytu v monastieri bohoslovci pomohli nielen pri zveľaďovaní monastiera, ale taktiež uskutočnili stretnutie s vladykom Markom, arcibiskupom Ruskej pravoslávnej cirkvi v zahraničí. Vladyka Mark sa živo zaujímal o prácu a život mladých ľudí na Slovensku a vyjadril nádej, že spolupráca medzi BPM na Slovensku a monastierom sv. Jóna v Mníchove bude pokračovať.

Bohoslovci

Koncert v Detskom domove

V sobotu 16. 01. 2016 Detský domov svätého Nikolaja Myr Likijských čudotvorca v Medzilaborciach uskutočnil Roždestvenský a novoročný koncert... Po veľmi krátkej dobe, od nápadu, a to riaditeľky PhDr. Dagmary Hučkovej pripravili deti a s ľuďmi z denného stacionára so zamest-



nancami koncert, ktorý sa niesol v duchu Roždestva (Narodenia Isusa Christa) a prijatím nového roku 2016. Úvodné slová riaditeľky boli v duchu Roždestva Isusa Christa, povzbudzujúce slová a to na nový rok. Taktiež nás prišiel navštíviť Jeho Blaženosť Rastislav, arcibiskup prešovský, metropolita českých krajín a Slovenska, primátor mesta Ing. Vladislav Višňovský, taktiež aj poslanci z Mestského zastupiteľstva mesta Medzilaboriec.

Marek Cicu

Súťaž

„Roždestvenská pohľadnica“

Aj keď je už sviatok Roždestva



Christovho dávno za nami, ešte si ho na chvíľku pripomenieme prostredníctvom súťaže o najkrajšiu



Roždestvenskú pohľadnicu, ktorú usporiadala Pravoslávna cirkevná obec v Snine pre žiakov základných škôl.

Výsledky:

1. ročník: Ema Čornaničová, Alex Sičák, Adam Šiškan
2. ročník: Vanda Glogovská, Sára Chimičová, Tamara Šiškanová
3. ročník: Alexandra Blašková, Karin Harkotová, Slávka Semjonová, Justín Soroka
5. ročník: Sebastián Šelepák
6. ročník: Samuel Šimkuľák

matuška Tatiana

Ples v Humennom

Dňa 22.1.2016 sa konal už VI. ročník mládežníckeho plesu, ktorý je už našou neoddeliteľnou súčasťou. Tak ako každoročne, aj tento rok nebola núdza o zábavu, hudbu, tanec a spev. Ples slávnostne otvorila Michaela Surgentová,



vedúca BPM v Humennom, spolu s otcom duchovným Petrom Humeníkom, bez ktorého pomoci by sme si len ťažko poradili. Po slávnostnom otvorení a modlitbe prišiel na rad, ako to už býva zvykom, pestrý program. Predstavilo sa nám tanečné duo, ktoré



sa predviedlo vo valčíku a neskôr v latinskoamerických tancoch a taktiež aj mažoretky AMAZONKY z Humenného. Po záverečnej salse DJ prvým valčíkom oficiál-

ne zahájil ples. Prvým tanečným párom bol, ako inak, otec duchov-



ný s matuškou, no ďalšie páry na seba nenechali dlho čakať. Po chvíli bol parket plný tanečníkov. Počas prestávok skvelú atmosféru dotvárali členovia RUSINIJE spolu s dirigentom a hlasivky si precvičil nejdeden účastník plesu. Tombola,



ktorá je každoročné bohatá, nechýbala ani tento rok. 38 cien značilo, že šanca vyhrať je vysoká. Po odovzdaní prvej ceny, čo bol tento rok vysávač, sa pokračovalo v zábave, ktorá trvala až do 5 hodiny rána. Sme radi, že aj tento ročník plesu sa nám vydaril a veríme, že Boh dá, že sa takto stretneme opäť o rok.

Diana Hoppejová



Pravoslaviádka 2016

Do 13 rokov!

Kedy: 19.3.2016 o 9:00 hod.

Kde: ZŠ Ľudivíta Fullu, Maurerová 21

Prihlásiť sa môžeš do 13.3.2016

Info: 0933 933 934 - vedúca BPM skupiny Katka
e-mail: bpm.kosice@gmail.com

DUCHOVNÉ STRETNUTIE

Bratstvo pravoslávnej mládeže
v Humennom
Vás srdečne pozýva na

DUCHOVNÉ STRETNUTIE,

ktoré sa bude konať v sobotu **5. marca 2016**
v chráme sv. Cyrila a Metoda v Humennom
so začiatkom o **13. 30 hod.**

Program:

Moleben

Po stopách Jeruzalema

Besiedka s aktivitami pre deti

Agapé

Tešíme sa na Vás!



Pravoslávny pastier, prot. Štefán Pružinský, ml.

Otec Štefan! Veľa Vám Boh dal, i Vám veľa toho bude potrebné dať...

Pekne o všetkom Božom hovoríte, na všetky otázky odpoviete, pekné poučné píšete. Nebudeme Vás chváliť, len Boha prosiť o Jeho milosť ...až do konca v tom vydržať. Všet-

kých nás máte rád, aj my Vás radi máme, hoc veľakrát Vás aj hneváme a ani sami o tom neznáme. No Vy podľa vzoru svojho otca a svätých, trpezlivosť i milosrdenstvo veľké máte a prehrešky nám neustále odpúšťate, lebo nás radi máte.

Keď Vy, otče, niečo vysvetľujete, či už o sviatkoch alebo svätých pri cirkevných obradoch alebo treboch, ktoré neustále robíte, vtedy čas a priestor nevnímame, ako v raji, keď sa tam ocitneme, no jednoducho sa to nedá ani opísať.



Múdrú skromnosť v sebe máte, tá Božia láska k Vám i Vaša láska k Bohu, tá všetko prevyšuje, nech žiadny hluk z mesta Vás nezastavuje...

Veríme, že aj anjeli spolu spievajú "mnohaja i blahaja lita..."; želáme Vám, otec Štefan, i Vašej matuške Tatiane i Vaším detičkam i celej skromnej rodinke Božiu milosť a pokoj na duši, zdravie...

Do ďalších plodných rokov Vám želáme vytrvalosť, skromnosť a všetko cnostné i plného elánu a chuť spolupracovať ako doteraz s mládežou či už v tábore či cestách v škole i doma na dvore...

Nech Vám Boh a Prečistá Bohorodička a svätí pomáhajú a ochraňujú aj so všetkými svätými... Klimentom Ochridským, pri písaní kníh posilňuje Božia milosť.

Spolu s nami vyprosujú zo srdca veriaci z PCO SNV a študenti z PBF.

Psaltyr (pokračovanie)

71. Aby Boh požehnal novú úrodu, ktorú priniesli poľnohospodári do svojich domovov.

72. Aby sa pokajali ľudia, ktorí ubližujú.

73. Aby Boh ochránil dedinčanov, ktorí pracujú na svojich poliach, keď nepriatelia obklúčia dedinu.

74. Aby sa zmieril vodca barbarov, aby netrýnil svojich blízkych, služobníkov.

75. Za matku, ktorá sa bojí pôrodu, aby ju Boh posilnil a ochránil.

76. Aby Boh osvietil rodičov a deti, medzi ktorými neexistuje porozumenie, aby deti počúvali rodičov a aby im rodičia preukazovali lásku.

77. Aby Boh osvietil tých, ktorí požičiavajú, aby nevyvíjali nátlak na svojich blízkych kvôli ich dlhu a aby boli milosrdní.

78. Aby Boh ochránil dediny od zlodejov a od katastrofy nepriateľských vojsk.

79. Aby Boh uzdravil človeka, keď opuchne jeho tvár a bolí ho celá hlava.

80. Aby sa Boh postaral o chudobných, ktorí majú nedostatok a smútia.

81. Aby ľudia kúpili výrobky poľnohospodárov, aby sa dedinčania nezarmucovali a nesmútili.

82. Aby Boh prekazil zlým ľudom vykonať vraždy.

83. Aby Boh chránil všetok majetok domu, zvieratá i výrobky.

84. Aby Boh uzdravil ľudí, ktorí boli poranení zlodejmi a utrpeli šok.

85. Aby Boh zachránil svet, keď prichádza cholera na ľudí a tí zomierajú.

86. Aby Boh predĺžil život hlavám rodín, ktorí ešte majú rodinné povinnosti.

87. Aby Boh ochránil všetkých nechránených ľudí, ktorí sú trápení krutými ľuďmi.

88. Aby Boh posilnil chorľavých a nemocných ľudí, aby mohli pracovať bez toho, aby sa unavovali a smútili.

89. Aby dal Boh dážď, keď je suchota a aby vytryskla voda z vyschnutých prameňov.

90. Aby zmizol diabol, keď sa zjavuje človeku a straší ho.

91. Aby dal Boh ľudom rozvahu, aby duchovne rástli.

92. Aby Boh ochránil loď nachádzajúcu sa na mori vo veľkom nebezpečenstve počas búrky (kropil svätenou vodou štyri miesta na lodi).

93. Aby Boh osvietil neposlušných ľudí, ktorí vyvolávajú problémy v národe, vyvolávajú neporiadky a trápia ho zmätkami a zlobou.

94. Aby sa nepriblížili čary k manželom a nevytvárali sa problémy a nehody.

95. Aby dal Boh sluch hluchým.

96. Aby sa vytratil čary spo medzi ľuďmi.

97. Aby Boh potešil zarmútených, aby nesmútili.

98. Aby Boh požehnal a naplnil blahodaťou mladých, ktorí sa chcú oddať Bohu.

99. Aby Boh požehnal a naplnil zbožné túžby ľudí.

100. Aby Boh obdaril darmi cnostných.

101. Aby Boh požehnal cnostných, ktorí zastávajú vysoké funkcie, aby pomáhali ľuďom dobrosrdečnosťou a pochopením.

102. Aby prišla mzda, keď sa oneskorí.

103. Aby Boh požehnal majetok ľudí, aby netrpeli nedostatkom a nesmútili, ale aby oslavovali Boha.

104. Aby sa ľudia kajali a spovedali zo svojich hriechov.

105. Aby Boh osvietil ľudí, aby nevybočili z cesty spásy.

106. Aby Boh odstránil neplodnosť žien.

107. Aby Boh ochránil nepriateľov, aby zmenili svoje zlé úmysly.

108. Aby Boh uzdravil epileptikov, alebo aby sa zmiľoval nad falošnými svedkami, aby sa kajali.

109. Aby mladší mali úctu k starším.

110. Aby sa kajali nespravodliví sudcovia a aby spravodlivo súdili Boží národ.

111. Aby Boh ochránil vojakov, keď idú do vojny.

112. Aby Boh požehnal chudobnú vdovu, aby mohla splatiť svoje

dlhy a aby sa zachránila pred väzením.

113. Aby Boh uzdravil rozumo-vo oneskorené a hluchonemé deti.

114. Aby Boh dal požehnanie a útechu nešťastným, chudobným deťom, aby nimi nepohrdali deti bohatých a aby nesmútili.

115. Aby Boh uzdravil strašnú vášeň klamstva.

116. Aby rodiny zachovávali lásku a jednotu a aby oslavovali Boha.

117. Aby Boh pokoril barbarov, keď obkľúčia dedinu a hrozia, a aby odvrátil ich zlé úmysly.

118. Aby Boh pokoril a zničil barbarov, keď zabíjajú nevinné ženy a deti.

119. Aby Boh dal trpezlivosť a zhovievavosť ľuďom, ktorí musia žiť medzi zákernými a nespravodlivými ľuďmi.

120. Aby Boh ochránil otrokov od nepriateľských rúk, aby im nevykonali nič zlé až do času, keď budú oslobodení.

121. Aby Boh uzdravil ľudí, ktorí trpia počarovaním.

122. Aby Boh dal svetlo slepým a aby uzdravil ich boľavé oči.

123. Aby Boh ochránil ľudí pred uštipnutím hada.

124. Aby Boh ochránil majetky spravodlivých ľudí pred zlými ľuďmi.

125. Aby Boh uzdravil ľudí trpiacich neustálymi bolesťami hlavy.

126. Aby Boh zmieril rozhádanú rodinu.

127. Aby sa zlomyseľnosť nepriateľa nikdy nepriblížila k domovom a aby v rodine panoval pokoj a Božie požehnanie.

128. Aby Boh uzdravil ľudí trpiacich migrénou a bolesťami hlavy a aby sa zmiľoval nad surovými a bezohľadnými ľuďmi, ktorí zarmucujú citlivých.

129. Aby Boh dal odvahu a nádej začiatčikom, aby im ich práca nespôsobovala ťažkosti.

130. Aby dal Boh nádej, pokánia a útechu ľuďom, aby boli zachránení.

131. Aby sa Boh zľutoval nad svetom, keď kvôli našim hriechom neustále prebiehajú vojny.

132. Aby Boh osvietil celé národy i ľudí, aby sa spriatelili a upokojili sa.

133. Aby Boh ochránil ľudí od každého nebezpečenstva.

134. Aby sa ľudia zhromažďovali v čase modlitby, aby sa ich myseľ zjednocovala s Bohom.

135. Aby Boh ochraňoval utečencov, keď zanechávajú svoje domy a odchádzajú, aby sa zachránili pred barbarmi.

136. Aby Boh upevnil človeka, ktorý má nestabilný charakter.

137. Aby Boh osvietil miestnych panovníkov, aby boli naklonení žiadostiam ľudí.

138. Aby diabol prestal obťažovať citlivých ľudí rúhavými myšlienkami.

139. Aby Boh zmieril tvrdohlavého muža, ktorý mučí svojich blízkych.

140. Aby Boh skrotil miestneho panovníka barbarov, ktorý mučí svojich blízkych.

141. Aby Boh upokojil revolucionára, ktorý koná zlo.

142. Aby Boh ochránil matku v čase tehotenstva, aby nepotrčila.

143. Aby Boh utíšil rozbúrený národ, aby nedošlo k občianskej vojne.

144. Aby Boh požehnal prácu ľudí, aby bola príjemná Bohu.

145. Aby Boh zastavil krvácanie ľudí.

146. Aby Boh uzdravil ľudí, ktorí boli bití zlými ľuďmi a majú poranenú tvár.

147. Aby Boh skrotil divé zvieratá hôr, aby nekonali zlo ľuďom a škody na obilí.

148. Aby Boh dal dobré počasie, aby mali ľudia hojnosť plodov a aby oslavovali Boha.

Koniec žalmov ctihodného Arsénia.

149. Z vďakyvzdania a vďačnosti Bohu za Jeho veľké dobrodenie a za Jeho velikánsku lásku, ktorá nepozná hraníc a toleruje nám všetko (žalm starca Paisija).

150. Aby dal Boh radosť a útechu našim smútiacim bratom, ktorí sa nachádzajú v cudzine, a našim zosnulým bratom, ktorí sa nachádzajú v najvzdialenejšej cudzine. Amen (žalm starca Paisija).

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Pripravila Zuzana Sadilková

DUCHOVNÉ STRETNUTIE ÚCTYHODNÝ SÁVVA STRUVE

Po dvoch rokoch Vás opäť pozývame na duchovné stretnutie na spomienku úctyhodnej osobnosti archimandritu Sávvu Struve, ktorý svojim svätým životom rozsvietil maják na ceste k Bohu a ukázal tak aj našej generácii, že za svätý život nás čaká odmena v spoločenstve s Bohom.

KEDY? 12. MARCA 2016

KDE? Chrám sv. archanjela Michaela v Ladomirovej

PROGRAM:

13:30 - Parastas a panachyda nad hrobom otca Sávvu

14:20 - Prednášky o osobnostiach slovenského pravoslávia

otec M. Derco - o ladomirskom monastieri

paní H. Tišková - spomienky na o. Sávvu

otec V. Kocvar - o svätom Dositejovi

otec M. Humenský - o o. Solovievovi

17:00 - Večerná

Po večerni beseda na duchovné témy, možná diskusia vlastných otázok

Svoju účasť nahláste do 10.3.2016 na tel. čísla:

0917667835 Nika

0907320756 Daniel





POLOMNIČESTVA PO SVJATYCH MISTACH

mitr. prot. Mgr. Michal Rošič
komenského 2661/11, Snina 06901

Pôstna pozvánka

Drahí veriaci bratia a sestry!

***Srdečne vás pozývame na tradičné týždenné pôstne
obdobie v modlitbe, pôste, rozjímaní a pokání na svätom
mieste v Počajevskej Lavre a jej okolí.***

***Túto púť hodláme uskutočniť v dňoch od:
11.04.2016(pondelok) do 16.04.2016(sobota).***

V cene je zahrnutá:

CENA PÚTE JE 94€

- cesta autobusom

- nocľah

***- úrazové a zdravotné
poistenie***

***uvedená cena je bez stravy, stravovať sa bude každý sám
v monastierskych bufetoch***

Informácie o púti a prihlášky vám poskytnú:

mitr. prot. Mgr. Michal Rošič

tel.: 0907 416 999

mail.: rosic.m@centrum.sk

Číslo účtu: 0464238818/0900

prot. Mgr. Ján Pajkoš

tel.: 0908 023 892

Matúš Rošič

tel.: 0918 305 415